העולם הזה ודרש פיצוי בסך 150 אלף לירות.

עד היום לא בוטלה התביעה, למרות שהיום כבר ברור לגמרי שהידיעה היתה נכונה. אם לא יזכור פלאטו־שרון לבטל את התביעה, צפוי מישפטי היתולי ממש בעניין זה.

תרומה מוזרה

שנים אחדות לפני הבחירות לכנסת התשיעית, וכאשר השמועות על עסקיו המפוקפקים של פלאטו־שרון בצרפת היו נחלת מעטים בלבד בארץ, ערך פלאטו־שרון את אחד ממיבצעי יחסי־הציבור הגדולים שלו. שר האוצר האמריקאי דאז, ווילאיאם סיימון, ביקר בארץ. פלאטו ניצל את ההזדמנות ונתן, בטקס רב־רושם, שבו האורחים הנכבדים ביותר היו צלמי־העיתונות, צ'ק על־סך מיליון דולר, לסיימון כדי שיעבירו למוסדות־צדקה יהודיים בארצות־הברית.

הרושם מהטקס, לו הקדישו כל העיתונים בארץ מאמרים נרחבים, היה עצום. המיליונר הצרפתי־ישראלי הצעיר והמרשים, נותן כסף לשר־האוצר של אמריקה הגדולה. מאז נשכחה הפרשה, עד שהועלתה בשבועות האחרונים על־ידי אישים שונים.

על־פי הטענה, לא היתה זו תרומה של פלאטו, אלא החזר־חוב שלו. פלאטו היה חייב את הסכום לגורמים אמריקאיים, אשר איימו עליו בהגשת מישפטים. הוא הסכים לשלם את החוב רק אם יאפשרו לו להציג

צ'ק על מיליון דולר

ח"כ פלאטו־שרון, הנראה בתמונה כשהוא מוסר צ'ק לשר־האוצר האמריקאי, ווילאיאם סיימון (ממושקף עם הגב לתמונה), בנוכחות אשתו של פלאטו אנט. פלאטו מכחיש את הידיעות כאילו לא היה הצ'ק בגדר תרומה אלא החזר־חוב, וכן הוא מכחיש את השמועה כאילו הצ'ק חזר. לעומת זאת מודה פלאטו שהתרומה לא היתה בלעדית שלו, אלא של אנשי עסקים העומדים עימו בקשר והסכימו שהפירסום יהיה של פלאטו.

הלירות שניתנו כתרומה, לא היו כסף שלו, אלא של אנשי־עסקים שונים העומדים איתו בקשר, אשר הסכימו להרים את התרומה, והסכימו גם שהפירסום כולו יפול בחלקו. לדבריו, גם הוא היה בין התורמים, אך התרומה לא היתה בילעדית שלו, כפי שהדבר הוצג על־ידו בזמנו.

קריאת „הצילו" ממדריד

פרשה שהתעוררה רק באחרונה, מוכיחה עד כמה גדול הדימיון המפעיל את פלאטו. לפני חודשים אחדים הגיע לפלאטו מידע, לפיו עומדים להרוס במדריד, בירת ספרד, בית־קברות גדול, שיש בו כ־600 קברים יהודים בני מאות שנים. פלאטו טילפן אל ראש־הקהילה־היהודית במדריד, יהודי בשם ברמן, שאין לו כל קשר מישפחתי עם יצחק ברמן, יושב־ראש ועדת־הכנסת, שהחליטה על הסרת חסינותו השבוע. פלאטו שאל את ברמן מה מת־כוונת לעשות הקהילה היהודית כדי למנוע את חילול הקברים. לדבריו, תשובתו של ברמן היתה: „שום דבר." אז הודיע לו פלאטו כי הוא מוכן לשלוח מטוס, אשר יעלה את עצמות היהודים לקבורה בישראל.

כשסירב ברמן להצעה, שיגר פלאטו מיכתבים אל אישים שונים, ביניהם ראש־ממשלת ספרד ושגריר ספרד בצרפת, בה חזר על הצעתו. התגובה היחידה היתה של ברמן, אשר קיבל את העתקי המיכתבים. הוא שיגר קריאת „הצילו" למישרד־החוץ בירושלים, בה טען כי פעולותיו של פלאטו מסכנות את שלום יהודי־ספרד ומעוררים עליהם את זעם העיתונות והמימשל.

השכנים בסביון הסכימו

ולם נראה כי אם יצליח הדבר בידו, עומד פלאטו בפני אחד המיבצעים הגדולים בחייו, שלעומתו יחוויר אפילו מיבצע מיליון הדולרים. כששהה השאה המודח של איראן במרוקו, שיגר אליו פלאטו פניה. באמצעות שגריר מרוקו בפאריס, המזמינה אותו לבוא לישראל.

ראש־לישכת השאה־המודח שיגר לפלאטו מיכתב תודה, ודהה בנימוס את ההצעה. אולם עתה כבר היה לפלאטו שם של מישהו מפמליית השאה־המודח, והוא החל להפגיז את חצר השאה־המודח במיברקים וטלפונים.

כאשר נערך נסיון נפל להתנקש מהאוויר במקום מושבו של השאה במכסיקו, לשם הוא עבר בינתיים ממרוקו, שיגר פלאטו מיברק ארוך לראש־לישכתו של השאה: „למדינת ישראל יש צבא ושרותי־ביטחון השומרים על אזרחיה והמאומנים היטב. אותם גורמי־ביטחון ישמרו על הנשאה כאשר הוא יהיה בארץ. זו הארץ הבטוחה ביותר לשאה." כתב הח"כ הישראלי לשאה הפרסי המודח.

אם ביגלל עקשנותו של פלאטו או ביגלל התסקיר הביטחוני שלו, היתה התשובה חיובית בעיקרה. פלאטו התבקש לדווח ללישכת השאה־המודח על אמצעי־ביטחון ספציפיים יותר סביב מקום מגורי השאה בישראל, כלומר ביתו של פלאטו ברחוב מגל בסביון.

אנשי הביטחון של פלאטו הכינו מפת־אבטחה לקראת ביקורו של השאה. בתוך התחום הביטחוני מצויות 12 וילות השכנות לזו של פלאטו ברחובות מגל ודרום שבסביון. שליחיו ערכו ביקורים אצל בעלי־הווילות. ארבעה מהשכנים הסכימו לעזור את בתיהם תמורת פיצוי הולם, לתקופה בה ישהה השאה בארץ. יתר השמונה לא הסכימו לצאת מהבית בעבור שום הון, אך הסכימו להימצאותם של אנשי־ביטחון בביתם כל זמן שהשאה יתארח אצל פלאטו, וכן להוציא לחופשה את הגננים הערבים העובדים אצלם.

את המידע הביטחוני הזה שיגר פלאטו לחצר השאה. התגובה היתה חיובית אם כי לא נמסרה בינתיים הסכמה מוחלטת לביקור השאה בארץ ולא נקבע כמובן התאריך.

הסקוף של ההקלטה

כולם הולכים לפלאטו - כדי לקחת ממנו כסף לממון מערכות־הבחירות שלהם לעייה

„צריכים לחדש את הקשר"

27

גלופה מהעמוד הראשון בכתבת העולם הזה, אשר הביאה תמליל הקלטת השיחות בין פלאטו למועמדים לראשי־ערים בארץ, אשר ביקשו ממנו תרומה כספית למערכת הבחירות שלהם. בעקבות כתבה זו הגיש ראש עירית תל־אביב תלונה למישטרה, אשר חקרה את הפרשה וקבעה כי עורך־המישנה של העולם הזה לא שיקר.

החשקיף

שפורסם בהעולם הזה כחודש לפני דרישת היועץ־המישפטי, לביטול חסינותו של פלאטו, הביא לתביעה בת 150 אלף ל"י כנגד השבועון, שהיום נראית כמהתלה.

זאת בכלי־התיקשורת כתרומה, ואם שר־האוצר האמריקאי יסכים להשתתף בהצגה. לבעלי החוב לא היה חשוב איך יגבה החוב, הם הסכימו.

אולם הצימוק שבעוגה בא מאוחר יותר. שוב, על־פי הטענה, שבינתיים לא הוכחה, החזיר הבנק את הצ'ק ביגלל חוסר כיסוי. רק באחרונה הגיע פלאטו להסדר־תשלומים עם בעלי־החוב האלה שלו.

ח"כ פלאטו־שרון מכחיש בכל תוקף את הטענות נגדו בעניין הצ'ק של סיימון, אם כי עכשיו הוא מוכן להודות שמיליון